

Procesní model Systém péče o duševní zdraví

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

Vlastník	Ministerstvo spravedlnosti
E-mail pro připomínky	Denisa.Kramarova@mzcr.cz; Jan.Behounek@bohnice.cz
Identifikátor	MZCR0037_6PO_2021_00
Verze	00
Stav	Schváleno
Platnost od	30. 11. 2022
Kontrola aktualizace	1 ročně
Komentář	Pracovní skupina: Mgr. Denisa Kramářová; PhDr. Ing. Jana Sladká Ševčíková; Mgr. Eva Slezáková Design procesu: Mgr. Jan Běhounek

	Aktuální verzi zpracoval/a	Kontroloval/a	Schválil
Jméno Funkce	Mgr. Denisa Kramářová koordinátorka pracovní skupiny	členové pracovní skupiny Psychiatrická společnost ČLS JEP Psychiatrická sekce ČAS	Výkonný výbor
Datum	30. 11. 2022	30. 11. 2022	30. 11. 2022
Podpis			

Obsah

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben.....	1
Obsah.....	2
Základní informace.....	3
Vývojový diagram	5
Role, funkce, kompetence a jiné zapojené organizace	6
jiný odborník pro zdravotní péči.....	6
lékař	6
zařízení	6
Materiálně technické a provozní zabezpečení.....	6
Použité pojmy, zkratky	7
Procesní kroky.....	8
6.PO.01 Právní odpovědnost obecně.....	8
6.PO.01 Doporučení.....	8
6.PO.02 Odpovědnost za jednání pacienta, který po propuštění spáchá trestný čin	9
6.PO.02 Doporučení.....	9
6.PO.03 Odpovědnost zařízení v případě nedobrovolné hospitalizace	10
6.PO.03 Doporučení.....	11
6.PO.04 Odpovědnost v případě, že pacient v časové souvislosti s propuštěním dokoná sebevraždu	11
6.PO.04 Doporučení.....	11
6.PO.05 Odpovědnost v případě sebevraždy v zařízení	11
6.PO.05 Doporučení.....	11
6.PO.06 Odmítnutí pacienta, který o hospitalizaci usiluje	12
6.PO.06 Doporučení.....	12
6.PO.07 Odpovědnost v případě napadení pacienta pacientem	12
6.PO.07 Doporučení.....	12
6.PO.08 Odpovědnost v případě napadení zdravotníka pacientem.....	13
6.PO.08 Doporučení.....	13
6.PO.09 Odpovědnost v souvislosti se zdravotní péčí a léčbou bez souhlasu	13
6.PO.09 Doporučení.....	13
6.PO.10 Odpovědnost za věci, které si pacient donesl do psychiatrické nemocnice / léčebny	14
6.PO.10 Doporučení.....	14
6.PO.11 Mlčenlivost a oznamovací povinnost	15
6.PO.11 Doporučení.....	15
Související materiály	16

Základní informace

VÝCHODISKA

WQRT - Téma č. 1. PRÁVO NA PŘIMĚŘENOU ŽIVOTNÍ ÚROVEŇ (čl. 28 ÚPOZP)

1.2 Uživatelé služby mají dobré podmínky pro pohodlný spánek a dostatek soukromí

1.2.6 Uživatelé služby si mohou ponechat své osobní věci a mají k dispozici odpovídající uzamykatelný prostor pro jejich uložení.

1.5 Uživatelé služby mohou volně komunikovat a jejich právo na soukromí je respektováno.

1.5.1 Uživatelé služby mohou svobodně a bez cenzury využívat komunikační prostředky, jako jsou telefony, dopisy, e-maily a internet.

WQRT - Téma č. 2. PRÁVO NA DOSAŽENÍ NEJVYŠŠÍ MOŽNÉ ÚROVNĚ FYZICKÉHO A DUŠEVNÍHO ZDRAVÍ (čl. 25 ÚPOZP)

2.1 Zařízení je dostupné každému, kdo požádá o léčbu a pomoc.

2.1.1 Nikomu není odepřen přístup do zařízení nebo k léčbě na základě ekonomického hlediska nebo rasy, barvy pleti, pohlaví, jazyka, náboženského vyznání, politického či jiného přesvědčení, národního, etnického, domorodého nebo sociálního původu, postižení, narození, věku nebo jiného postavení.

2.1.2 Každý, kdo požádá o psychiatrickou léčbu, získá péči v tomto zařízení nebo bude odkázán na jiné zařízení, které mu péči může poskytnout.

2.1.3 Žádný uživatel služby nebude do tohoto zařízení přijat, nebude v něm léčen ani v něm nebude setrvávat na základě rasy, barvy pleti, pohlaví, jazyka, náboženského vyznání, politického či jiného přesvědčení, národního, etnického, domorodého nebo sociálního původu, postižení, narození, věku nebo jiného postavení.

2.2 Zařízení disponuje kvalifikovanými pracovníky a poskytuje kvalitní služby v oblasti duševního zdraví.

2.2.5 Zaměstnanci jsou školeni a mají písemné informace o právech osob s mentálním postižením a jsou obeznámeni s mezinárodními standardy v oblasti lidských práv včetně ÚPOZP.

2.2.6 Uživatelé služby jsou informováni o mechanismech, jejichž prostřednictvím mohou vyjadřovat své názory na poskytování služeb a na jejich zlepšení, a mají k nim přístup.

2.3 Léčba, psychosociální rehabilitace a odkazy na podpůrné sítě a další služby jsou součástí plánu na poskytování služeb v rámci zotavování řízeného uživatelem a přispívají k tomu, aby byl uživatel služby schopen nezávislého života ve společnosti.

2.3.1 Každý uživatel služby má komplexní, individuální léčebný plán, který zahrnuje jeho cíle v oblasti sociální, zdravotní, pracovní a vzdělávací a také cíle vedoucí k uzdravení.

2.3.3 V rámci léčebných plánů jsou uživatelé služby vybízeni, aby si vypracovali dokument tzv. Dříve vyslovená přání (dokument s pokyny pro lékařskou péči), ve kterém jsou konkretizovány možnosti léčby a rekonvalescence, které si přejí nebo nepřejí využít v případě, že by nebyli schopni své přání v určité budoucí etapě vyjádřit.

2.4 Psychofarmaka jsou fyzicky i cenově dostupná a užívaná řádným způsobem.

WQRT - Téma č. 3. PRÁVO NA UPLATNĚNÍ PRÁVNÍ ZPŮSOBILOSTI A PRÁVO NA SVOBODU A OSOBNÍ BEZPEČNOST (čl. 12 a 14 ÚPOZP)

3.1 Preference uživatelů služby ohledně místa a formy léčby mají vždy přednost

3.1.3 Preference uživatelů služeb jsou základem všech rozhodnutí, pokud jde o plán jejich léčby a rekonvalescence.

3.2 Jsou zavedeny postupy a záruky, které zajišťují, aby nedošlo ke zbavení svobody a poskytnutí léčby bez svobodného a informovaného souhlasu těchto osob.

3.2.1 Přijetí a léčba se zakládají na svobodném a informovaném souhlasu uživatelů služby.

3.2.2 Zaměstnanci při poskytování léčby respektují Dříve vyslovená přání uživatele služby.

3.2.3 Uživatelé služby mají právo léčbu odmítnout.

3.2.4 Každý případ, kdy zařízení poskytuje léčbu nebo zadržuje osobu bez jejího svobodného a informovaného souhlasu, se zdokumentuje a urychleně ohlásí příslušnému orgánu.

3.2.5 Osoby, které jsou v zařízení léčeny nebo drženy, aniž by k tomu daly informovaný souhlas, jsou informovány, jak se proti léčbě nebo držení odvolat.

3.2.6 Zařízení podporuje, aby osoby, které se léčí nebo jsou zadržovány bez informovaného souhlasu, získaly přístup k postu odvolání a právnímu zastoupení.

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

3.3 Uživatelé služeb mohou uplatňovat svoji právní způsobilost a je jim poskytnuta podpora, která může být nezbytná k takovému uplatnění jejich právní způsobilosti.

3.3.1 Zaměstnanci s uživateli služby vždy jednájí s úctou, přičemž uznávají jejich schopnost rozumět informacím, rozhodovat a volit.

3.3.2 O právech uživatelů služby jsou poskytovány jasné a srozumitelné informace v písemné i ústní formě.

3.3.3 Uživatelům služby jsou poskytovány jasné a srozumitelné informace o hodnocení, diagnóze, možnostech léčby a rekonvalescence, a to ve formě, které rozumí a která umožňuje, aby uskutečnili svobodné a informované rozhodnutí.

3.3.4 Uživatelé služby mohou pro pomoc s rozhodováním o přijetí, léčbě a o osobních, právních, finančních či jiných záležitostech určit dle své vlastní volby osobu, která jim bude poskytovat podporu a se kterou se budou moci poradit, anebo sít osob, a zaměstnanci zařízení budou tyto vybrané osoby respektovat.

3.3.5 Zaměstnanci respektují pravomoc nominované osoby poskytující podporu nebo sítě osob komunikovat rozhodnutí podporovaného uživatele služby.

3.4 Uživatelé služeb mají právo na zachování důvěrnosti informací a na přístup k informacím o svém zdravotním stavu.

3.4.2 Uživatelé služby mají přístup k informacím uvedeným v jejich zdravotní dokumentaci.

3.4.3 Informace o uživateli služby jsou vedeny jako důvěrné.

WQRT - Téma č. 4. OCHRANA PROTI MUČENÍ A JINÉMU KRUTÉMU, NELIDSKÉMU NEBO PONIŽUJÍCÍMU ZACHÁZENÍ ČI TRESTÁNÍ A OCHRANA PŘED VYKOŘIŠŤOVÁNÍM, NÁSILÍM A ZNEUŽÍVÁNÍM (čl. 15 a 16 ÚPOZP)

4.1 Uživatelé služeb mají právo na ochranu před slovním, duševním, tělesným a sexuálním týráním a před fyzickým a citovým zanedbáváním.

4.1.1 Personál zachází s uživateli služby lidsky, důstojně a s úctou.

4.1.4 Byla přijata náležitá opatření, aby nedocházelo k žádnému týráním.

4.2 K řešení případných krizí se použijí alternativní metody, nikoli izolace nebo omezení pohybu.

4.2.1 Uživatelé služby nejsou dávání do izolace nebo omezování v pohybu.

4.2.2 Zařízení uplatňuje alternativní řešení místo izolace nebo omezení a zaměstnanci jsou vyškoleni v technikách deeskalace při řešení krizí a v rámci prevence zranění uživatelů služby nebo zaměstnanců.

4.2.4 Upřednostňované metody zásahu stanovené dotčeným uživatelem služby jsou k dispozici v případě krize a jsou začleněny do osobního léčebného plánu daného uživatele.

4.2.5 Případy izolace nebo omezení se zaznamenávají (např. typ, trvání) a hlásí se řediteli zařízení a také příslušnému externímu orgánu.

4.5 Je zajištěna ochrana před mučením nebo krutým, nelidským či ponižujícím zacházením a před jinými formami zneužívání a týráním.

4.5.1 Uživatelé služby jsou informováni o postupech založených na důvěrné bázi pro podávání odvolání a stížností u vnějšího, nezávislého právního orgánu ve věci zanedbání, týráním, izolace nebo omezení pohybu, přijetí nebo léčení bez informovaného souhlasu a v dalších relevantních záležitostech.

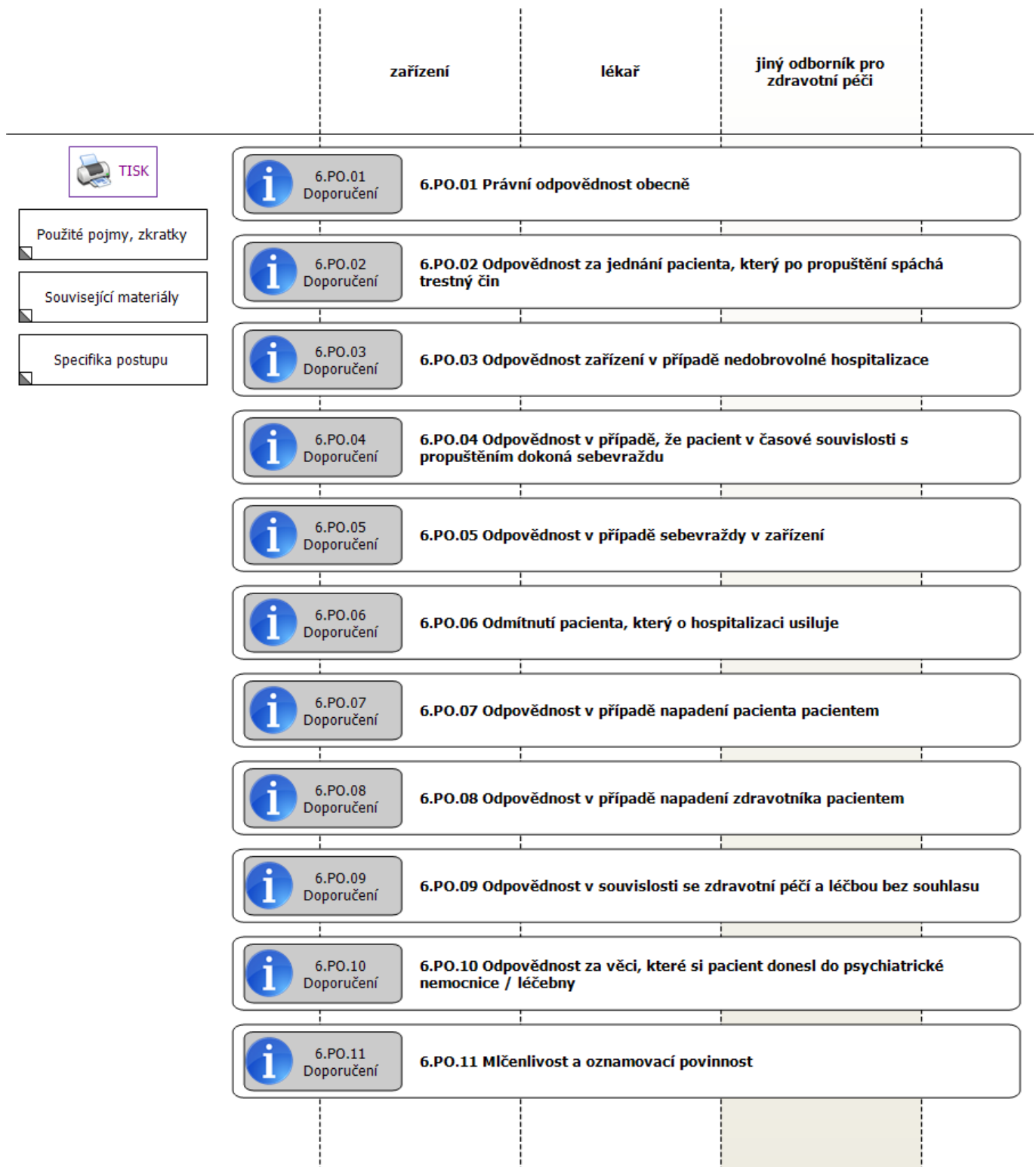
4.5.4 Uživatelé služby mají přístup k právním zástupcům, kteří je informují o jejich právech, mohou s nimi probrat problémy a získat podporu při uplatňování svých lidských práv a podávání odvolání a stížností.

4.5.5 Vůči osobě, která se dopustila týráním nebo zanedbávání uživatelů služby jsou přijata disciplinární a/nebo právní opatření.

CÍL/E DOPORUČENÉHO POSTUPU

Doporučený postup si klade za cíl, aby níže uvedená cílová skupina (viz Role, funkce, kompetence a jiné zapojené organizace) byla seznámena s důležitými body právní odpovědnosti při poskytování péče o duševní zdraví, a na základě správnosti jejich porozumění a následné implementaci do praxe daného zařízení relevantním způsobem plnila preventivní funkci. Díky získání povědomí o právech, povinnostech a hrozících sankcích v případě jejich zneužití či neplnění bude zajištěna eliminace užívání právní odpovědnosti jako nástroje represe či zastrašování. To vše povede k pozitivním změnám a posílení v oblasti budování důvěryhodného vztahu s klientem, který je pro poskytování péče nezbytný.

Vývojový diagram

Role, funkce, kompetence a jiné zapojené organizace

Název	Popis
jiný odborník pro zdravotní péči	Další odborník podílející se na péči o hospitalizovaného pacienta. Profesionálně kompetentní v souladu s platnou legislativou. Dle Zákona č. 96/2004 Sb. o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče zejména: <ul style="list-style-type: none">- všeobecná sestra- psycholog- zdravotně sociální pracovník- praktická sestra- nutriční terapeut- ergoterapeut- adiktolog- logoped- fyzioterapeut- ošetřovatel- sanitář
lékař	V souladu se Zákonem č. 95/2004 Sb. o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta a souvisejícími právními předpisy.
zařízení	Poskytovatel lůžkové psychiatrické péče, psychiatrické nemocnice, léčebny apod.

Materiálně technické a provozní zabezpečení

Školení, workshopy k tématům:

- právní odpovědnost
- lidská práva ve službách pro duševní zdraví
- deeskalační techniky

Použité pojmy, zkratky

apod.: a podobně

CPT: [Evropský výbor pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání](#)

č.: číslo

čl.: článek

např.: například

odst.: odstavec

písm.: písmeno

Sb.: sbírka / sbírky

WHO: [World Health Organization](#) (Světová zdravotnická organizace)

WQRT: WHO Quality Rights Toolkit

ÚPOZP: Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením (někdy též pouze "Úmluva")

Procesní kroky

Název	Popis
6.PO.01 Právní odpovědnost obecně	<p>Právní odpovědnost má s jinými typy odpovědností (např. s odpovědností profesní či morální) společné to, že na jednu stranu motivuje k dodržování povinností a na druhou stranu trestá jejich porušení.</p> <p>Zjednodušeně řečeno tak právní odpovědnost znamená, že toho, kdo nebude plnit, co po něm zákon (nebo závazek) vyžaduje, postihne nepříznivý následek. Nepříznivý následek může mít např. povahu povinnosti nahradit škodu nebo nemajetkovou újmu, povinnosti uhradit sankci za přestupek, povinnosti peněžitého trestu, povinnosti vykonat trest odnětí svobody nebo trestu zákazu činnosti.</p> <p>K tomu, aby právní odpovědnost vznikla, nestačí samo o sobě porušení právní povinnosti, spolu s ním musí vzniknout i škodlivý následek (např. majetková škoda nebo ohrožení veřejné bezpečnosti), přičemž mezi porušením a škodlivým následkem musí existovat příčinná souvislost.</p> <p>Za kým jde odpovědnost:</p> <p>Právní odpovědnost při poskytování péče o duševní zdraví v psychiatrických nemocnicích nebo Centrech duševního zdraví má poskytovatel zdravotních služeb (dále jen "poskytovatel" nebo "zařízení") ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (dále jen zákon o zdravotních službách), tedy právnická osoba. Za tuto osobu budou vůči pacientům jednat její zaměstnanci. Je tak na místě zhodnotit,</p> <p>za jakých podmínek bude odpovídat poskytovatel a za jakých zdravotník jako fyzická osoba.</p> <p>Z § 2914 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen občanský zákoník) vyplývá, že kdo při své činnosti tuto vykonává prostřednictvím zaměstnance, nahradí škodu jím způsobenou stejně, jako by ji způsobil sám. Zaměstnavatel tak za svého zaměstnance odpovídá pouze v situaci, kdy jsou prostřednictvím zaměstnance plněny pracovní úkoly. Zaměstnavatel naopak nebude odpovídat za újmu způsobenou zaměstnancem v jeho soukromém životě (např. zaměstnanec bude v restauračním zařízení po práci šířit citlivé informace o pacientech) a ani za újmu, kterou zaměstnanec způsobil na pracovišti činností, která nesouvisí s plněním pracovních úkolů (zdravotník napadne pacienta, protože zjistí, že pacient udržuje intimní styk s jeho partnerkou).</p> <p>Rozhodné tedy je, zda aktivity zaměstnance směřují k zájmům zaměstnavatele nebo k plnění osobních cílů zaměstnance. Zaměstnavatel by tak měl zaměstnancům sdělit, jaké postupy od nich při plnění úkolů očekává a které mohou vést k újmě. Typickým úkolem s vyšším rizikem újmy může být právě zásah pracovníků ostrahy, a to zejména, pokud zasahují vůči pacientovi.</p> <p>Ustanovení § 2900 občanského zákoníku stanoví tzv. generální povinnost prevence, což znamená, že každý je povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Zaměstnavatel by tak měl např. hodnotit, zda zaměstnanci, kteří poskytují péči zranitelným osobám, nezneužívají svého postavení.</p> <p>Spáchání trestného činu se tedy může dopustit i psychiatrická nemocnice jako celek.</p> <p>Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, stanoví v § 8 podmínky, za nichž mohou právnické osoby odpovídat za spáchání trestného činu, v odst. 5 zmíněného ustanovení je uvedeno, že právnická osoba se trestní odpovědnosti zproští, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila.</p>
6.PO.01 Doporučení	<ol style="list-style-type: none"> 1) Pro situace spojené se zvýšenou mírou rizika vzniku újmy stanovit požadovaný postup zaměstnanců. 2) Řádně vyhodnocovat stížnosti pacientů a nežádoucí události a na jejich základě přijímat preventivní opatření.

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

6.PO.02 Odpovědnost za jednání pacienta, který po propuštění spáchá trestný čin	<p>Trestní odpovědnost a nedbalost</p> <p><i>„Základním předpokladem trestní odpovědnosti podle trestního zákoníku je spáchání trestného činu trestně odpovědným pachatelem, který svým protiprávním jednáním ohrozil nebo porušil zájmy chráněné trestním zákonem.“</i> Trestným činem je pouze takový čin, který je jako trestný označen trestním zákoníkem, a trestní postih lze použít pouze tam, kde se použití mírnějších sankcí jeví jako nevhodně mírné.</p> <p>V úvahu proto přicházejí pouze trestné činy nedbalostní. Nedbalost bude spočívat v nedodržení postupu lege artis, přičemž rozhodné pro posouzení, zda se zdravotník choval nedbale, musí být jednání zdravotníka při poskytování péče a nikoliv následky, které pacient způsobil.</p> <p>Jediným trestným činem, jehož se zdravotník v řešených případech může potenciálně dopustit úmyslně, je nepřekažení trestného činu dle § 367 trestního zákoníku.</p> <p>Trestné činy, které lze spáchat neúmyslně a za jejichž přímého pachatele by potenciálně mohl být považován zdravotník, jsou:</p> <ul style="list-style-type: none">- ublížení na zdraví z nedbalosti (§ 147 a § 148 trestního zákoníku),- usmrcení z nedbalosti (§ 143),- obecné ohrožení z nedbalosti (§ 273 trestního zákoníku). <p>Všechny tři trestné činy mají společně to, že pachatel z nedbalosti porušil povinnost, což vedlo k nebezpečí, jež mělo za následek ohrožení nebo poškození zdraví dalších osob. Zdravotníkovi může být přičítán pouze vznik takového nebezpečí, které způsobí jím propuštěný pacient v nepřítomnosti, protože pokud byl schopen pacient rozpoznat protiprávnost svého jednání a ovládnout jej (viz § 26 a 123 trestního zákoníku), tak bude odpovídat pacient a nikoliv zdravotník.</p> <p>Aby se dalo uvažovat o trestní odpovědnosti zdravotníka za "předčasné" propuštění pacienta musí být zároveň naplněny tyto podmínky:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Musí se jednat o takového pacienta, který pro svou nepřítomnost představuje ohrožení pro důležité společenské hodnoty (zejména život a zdraví).2) Pacient už v době propuštění musí přímo směřovat k ohrožení těchto společenských hodnot.3) Zdravotník o těchto dvou uvedených okolnostech v době propuštění alespoň vědět měl a mohl, přičemž pro rozhodnutí, zda to bylo ve zdravotnickových možnostech, bude rozhodný názor znalce. <p>Občanskoprávní odpovědnost</p> <p><i>§ 2910 občanského zákoníku: "Škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva."</i></p> <p>Zákonem stanovená povinnost, jejíž porušení se může zdravotník v souvislosti s propuštěním pacienta z psychiatrické nemocnice dopustit, je opět povinnost postupovat na náležitě odborné úrovni, tedy lege artis. I v tomto případě bude podstatným důkazem obsah zdravotnické dokumentace; čím podrobněji bude vedena, tím bude jednodušší prokázat, že při svém rozhodování zdravotník lege artis postupoval.</p>
6.PO.02 Doporučení	3) Do zdravotnické dokumentace propuštěného pacienta, u nějž se před hospitalizací vyskytlo závažné násilné chování zaznamenávat, co svědčí pro to, že se toto chování nebude po propuštění opakovat.

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

<p>6.PO.03 Odpovědnost zařízení v případě nedobrovolné hospitalizace</p>	<p>Nedodržení pravidel pro omezení osobní svobody člověka v zájmu ochrany zdraví nebo života logicky povede ke vzniku odpovědnosti. Omezení osobní svobody za účelem ochrany života nebo zdraví před ohrožením v podobě duševního onemocnění právní úprava označuje za převzetí člověka do zdravotního ústavu bez jeho souhlasu (používaný je pojem nedobrovolná hospitalizace, lze se setkat i s pojmem psychiatrická detence).</p> <p>Na mezinárodní úrovni je právo na osobní svobodu zaručeno (mimo jiné) Úmluvou Rady Evropy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen Úmluva). Naše právní úprava a praxe nesmí být v rozporu s Úmluvou, tak jak je vykládána Evropským soudem pro lidská práva.</p> <p>Nedobrovolné hospitalizace se týká čl. 5 odst. e) Úmluvy. Základní kritéria pro to, aby byla zdravotnická detence v psychiatrické nemocnici v souladu s Úmluvou, jsou následující:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Na základě objektivního znaleckého posudku musí být prokázána přítomnost duševní poruchy.2) Duševní porucha musí být takového druhu a stupně, který vyžaduje nucené držení v ústavu.3) Držení člověka proti jeho vůli v zařízení nesmí trvat déle, než trvá tato porucha. <p>Na vnitrostátní úrovni stanoví podmínky pro přípustnost nedobrovolné hospitalizace § 38 odst. 1 písm. b) zákona o zdravotních službách.</p> <p><i>§ 38 odst. 1 písm. b) zákona o zdravotních službách: "Pacienta lze bez souhlasu hospitalizovat, jestliže ohrožuje bezprostředně a závažným způsobem sebe nebo své okolí a jeví známky duševní poruchy nebo touto poruchou trpí nebo je pod vlivem návykové látky, pokud hrozbu pro pacienta nebo jeho okolí nelze odvrátit jinak."</i></p> <p>Nedobrovolná hospitalizace bude přípustná pouze tehdy, když si kladně zodpovíme všech 5 níže uvedených otázek zároveň:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Jeví osoba známky duševní poruchy nebo jí trpí nebo je pod vlivem návykové látky?2) Ohrožuje tato osoba sebe nebo své okolí?3) Je toto ohrožení závažné?4) Je toto ohrožení bezprostřední?5) Je pravdou, že toto ohrožení nelze odvrátit jinak? <p>K nedobrovolné hospitalizaci tak lze přistoupit i v případě, že člověk např. nevykonává sebevraždu přímo na příjmovém oddělení, ale pokud by byl propuštěn, tak by ji (se vsí pravděpodobností a dle odborného přesvědčení lékaře) vykonal. Naopak nelze k hospitalizaci přistoupit např. za situace, kdy má zdravotník obavy, že by se mohl pacient dostat do zátěžové situace a v ní reagovat neadekvátně, protože zde do hry vstupuje vnější zásah.</p> <p>Povinnost oznámit nedobrovolnou hospitalizaci soudu</p> <p>Zákon o zdravotních službách v § 40 stanoví povinnost poskytovatele oznámit soudu hospitalizaci pacienta bez jeho souhlasu do 24 hodin od jejího začátku, a to za podmínky, že v této době není souhlas udělen. Je proto vhodné vnitřním předpisem v zařízení stanovit, jaké náležitosti má mít oznámení nedobrovolné hospitalizace soudu a kdo a kdy jej má učinit.</p> <p>Odpovědnost poskytovatele za protiprávní omezení osobní svobody</p> <p>Omezení osobní svobody představuje závažný zásah do přirozených práv člověka, která jsou chráněna § 81 občanského zákoníku. Pokud je zasazeno do osobní svobody bez naplnění zákonných podmínek pro tento zásah, vzniká právní odpovědnost toho, kdo osobní svobodu protiprávně omezil.</p> <p>V souvislosti s nedobrovolnou hospitalizací je důležitá poučovací povinnost poskytovatele o právech nedobrovolně hospitalizovaného pacienta.</p> <p><i>§ 106 odst. 1 občanského zákoníku: "Poskytovatel zdravotních služeb zajistí, aby se člověku převzatému do zařízení poskytujícího zdravotní péči nebo zadrženému v takovém zařízení dostalo bez zbytečného odkladu náležitého vysvětlení jeho právního postavení, zákonného důvodu učiněného opatření a možností právní ochrany včetně práva zvolit si zmocněnce nebo důvěrníka."</i></p> <p>Možnost audiovizuálního záznamu nedobrovolného příjmu pacienta</p> <p><i>§ 88 odst. 1 občanského zákoníku: "Svolení není třeba, pokud se podobizna nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použije k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob."</i></p> <p>Uvedené ustanovení však nelze využít proti vůli pacienta. Ve smyslu § 90 občanského zákoníku totiž uvedené ustanovení nelze využít nepřiměřeným způsobem. Za přiměřený způsob nelze považovat nahrávání si pacienta v citlivé situaci zdravotníkem, který disponuje možností pořídít záznam jiným způsobem (zápis do zdravotnické dokumentace) a to navíc pro účely řízení, v němž obvykle není konstatováno, že se věci děly jinak, než tvrdí zdravotník.</p>
--	---

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

6.PO.03 Doporučení	<p>4) Nepřistupovat k nedobrovolné hospitalizaci pouze na základě tvrzení třetích osob o ohrožení ze strany pacienta, pokud pacient tato tvrzení přesvědčivě vyvrací.</p> <p>5) Pokud se zdravotník rozhodne k nedobrovolné hospitalizaci nepřistoupit, měl by důvody svého nesouhlasu včetně rozporných tvrzení třetích osob zaznamenat do zdravotnické dokumentace pacienta.</p> <p>6) Zjistit, jaké sociální terénní a pobytové služby působí v okolí zařízení a zvážit jejich využitelnost jako alternativ k nedobrovolné hospitalizaci.</p> <p>7) Poskytovat soudu ve sdělení o převzetí člověka bez jeho souhlasu odpovědi na následující otázky:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jeví osoba známky duševní poruchy nebo jí trpí nebo je pod vlivem návykové látky a jak se to projevuje? - Jak konkrétně osoba ohrožuje sebe nebo své okolí? - Proč je toto ohrožení závažné, co a komu hrozí? - Je toto ohrožení bezprostřední, co by se pravděpodobně stalo, kdyby se osoba vrátila do stejné situace? - Jaké alternativy byly zvažovány, a proč byly shledány jako nedostatečné k odvrácení ohrožení? <p>8) Vedle ústního poučení pacienta o jeho právech vypracovat písemné poučení nedobrovolně hospitalizovaného pacienta a poskytnout mu ho volně k dispozici.</p> <p>9) Neznamenovat pacientovi, pokud nezaznamenává ostatní pacienty, zaznamenat si audiovizuálně průběh nedobrovolného příjmu.</p>
6.PO.04 Odpovědnost v případě, že pacient v časové souvislosti s propuštěním dokoná sebevraždu	<p>Pokud se pacient, který není omezen ve svéprávnosti v oblasti zdravotních služeb, rozhodne, že již nesouhlasí se svým pobytem v nemocnici a zároveň nejsou dány podmínky pro hospitalizaci pacienta bez souhlasu, nemůže nemocnice pacienta zadržovat proti jeho vůli.</p> <p>Odpovědnost za sebevraždu propuštěného pacienta tak může být zvažována pouze v situaci, kdy byly naplněny podmínky pro nedobrovolnou hospitalizaci, poskytovatel je měl rozeznat, ale nerozeznal, pacienta propustil a ten vykonal sebevraždu.</p> <p>V situaci, kdy má poskytovatel za to, že pro pacienta by bylo vhodné, kdyby setrval v péči, ale pacient je rozhodnutý péči opustit, má být využit revers, který je upraven v § 34 odst. 3 zákona o zdravotních službách. V reversu není na místě uvádět, že aktuálně hrozí riziko sebevraždy, ale že po propuštění vlivem okolností, které poskytovatel nemůže kontrolovat, může dojít ke zhoršení psychického stavu pacienta a tím i k nárůstu ohrožení, přičemž v kontrolovaném prostředí nemocnice by na toto ohrožení bylo možné neprodleně reagovat.</p>
6.PO.04 Doporučení	<p>10) V případě, že pacient odmítá péči, kterou zdravotníci považují za vhodnou, přistoupit k podepsání negativního reversu.</p> <p>11) V případě, že je propuštěn pacient, který se po propuštění neobejde bez péče další osoby, tak s předstihem informovat osobu, která péči zajistí nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle adresy místa trvalého pobytu pacienta.</p>
6.PO.05 Odpovědnost v případě sebevraždy v zařízení	<p>Poskytovatel neodpovídá za každé sebepoškozující jednání pacienta, byť způsobené nemocí. Poskytovatel však odpovídá v situaci, kdy by rezignoval na svou povinnost omezit výskyt takového jednání. Preventivní povinnost vyzovujeme jednak z generální povinnosti prevence dle § 2900 občanského zákoníku a z obecné povinnosti poskytovatele poskytovat péči na náležitě odborné úrovni dle § 45 zákona o zdravotních službách.</p>
6.PO.05 Doporučení	<p>12) Interním předpisem v zařízení stanovit stupně dohledu nad pacienty a dle intenzity dohledu provádět záznamy do zdravotnické dokumentace.</p> <p>13) Pracovat s evidencí nežádoucích událostí a přijímat kroky k zabránění jejich opakování.</p> <p>14) Vyhodnocovat přítomnost rizikových prvků v zařízení a odstraňovat ty z nich, které pacientům nic nepřinášejí.</p>

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

<p>6.PO.06 Odmítnutí pacienta, který o hospitalizaci usiluje</p>	<p>S otázkou sebevraždy pacienta v časové souvislosti s poskytováním zdravotní péče souvisí i situace, kdy pacient nebude přijat k hospitalizaci, ačkoliv se přijetí domáhá. Poskytovatel může pacienta odmítnout jen z důvodů stanovených v § 48 odst. 1 zákona o zdravotních službách.</p> <p><i>§ 48 zákona o zdravotních službách:</i></p> <p><i>"(1) Poskytovatel, kterého si pacient zvolil, může odmítnout přijetí pacienta do péče, pokud</i></p> <p><i>a) by přijetím pacienta bylo překročeno únosné pracovní zatížení nebo jeho přijetí brání provozní důvody, personální zabezpečení nebo technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení; překročením únosného pracovního zatížení se rozumí stav, kdy by zajištěním zdravotních služeb o tohoto pacienta došlo ke snížení úrovně kvality a bezpečnosti zdravotních služeb poskytovaných pacientům již přijatým,</i></p> <p><i>b) by vzdálenost místa pobytu pacienta neumožňovala v případě poskytování zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství a praktické lékařství pro děti a dorost výkon návštěvní služby, nebo</i></p> <p><i>c) není pojištěncem zdravotní pojišťovny, se kterou má poskytovatel uzavřenu smlouvu podle zákona o veřejném zdravotním pojištění."</i></p> <p>Odmítnut však dle § 48 odst. 3 zákona o zdravotních službách nesmí být zejména pacient, kterému je třeba poskytnout neodkladnou péči, přičemž za neodkladnou péči definovanou v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách je považována: "péče, jejímž účelem je zamezit nebo omezit vznik náhlých stavů, které bezprostředně ohrožují život nebo by mohly vést k náhlé smrti nebo vážnému ohrožení zdraví, nebo způsobují náhlou nebo intenzivní bolest nebo náhlé změny chování pacienta, který ohrožuje sebe nebo své okolí."</p>
<p>6.PO.06 Doporučení</p>	<p>15) V případě odmítnutí přijetí pacienta, který chce být hospitalizován, zaznamenat do zdravotnické dokumentace, dle jakého zákonného důvodu byl pacient odmítnut, a proč se nejednalo o situaci, v níž bylo nutné poskytnout neodkladnou péči.</p>
<p>6.PO.07 Odpovědnost v případě napadení pacienta pacientem</p>	<p><i>§ 2923 občanského zákoníku: "Kdo se vědomě ujme osoby nebezpečných vlastností tak, že jí bez její nutné potřeby poskytne útulek nebo jí svěří určitou činnost, ať již v domácnosti, provozovně či na jiném podobném místě, nahradí společně a nerozdílně s ní škodu způsobenou v takovém místě nebo při této činnosti někomu jinému nebezpečnou povahou takové osoby."</i></p> <p>Poskytovatel tak musí vytvářet podmínky, v nichž je minimalizováno riziko napadení pacienta pacientem, nelze ho však činit odpovědným za jakékoliv zranění pacienta, které mu způsobil jiný pacient.</p> <p>Poskytovatel by tak měl mít k dispozici prostory, kde může bezpečně pobývat pacient, u něž je zvýšené riziko zranění.</p> <p>Pokud pacient utrpěl zranění, která svou závažností dosahují úrovně těžké újmy na zdraví je povinností poskytovatele napadení oznámit Policii České republiky, protože lze mít důvodně za to, že došlo ke spáchání trestného činu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 trestního zákoníku.</p> <p>Na místě bude každopádně podpora oběti v samostatném oznámení trestného činu. Tato podpora by měla být zachycena v dokumentaci pacienta.</p> <p>Pokud se poskytovatel rozhodne pro oznámení takového činu, tak bez ohledu na vůli oběti lze doporučit, aby oznámil pouze popis činu, bez označení konkrétních pacientů. Na základě soudního příkazu pak poskytovatel může v rámci trestního řízení předat Policii České republiky i informace, na něž dopadá mlčenlivost.</p>
<p>6.PO.07 Doporučení</p>	<p>16) Nabízet pacientům krizovou intervenci nad rámec pravidelné psychoterapie.</p> <p>17) V případě vážného napadení, které vedlo ke vzniku těžké újmy na zdraví, kontaktovat Policii České republiky, v případech mírnějších zranění pacienta podporovat v oznámení.</p> <p>18) Vytvářet méně lůžkové ložnice.</p>

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

<p>6.PO.08 Odpovědnost v případě napadení zdravotníka pacientem</p>	<p>Pacient se může s ohledem na míru přičetnosti dopustit trestného činu, za jehož spáchání může být shledán odpovědným.</p> <p>Poskytovatel je pak jako zaměstnavatel povinen nahradit zaměstnanci škodu nebo nemajetkovou újmu vzniklou pracovním úrazem, způsobil-li ho pacient, přičemž zranění zdravotníka pacientem lze hodnotit jako pracovní úraz, pokud k němu dojde v souvislosti s plněním pracovních úkolů zaměstnance.</p> <p>Nutná obrana</p> <p>V souvislosti s napadením zdravotníka pacientem je na místě zvážit možnosti zdravotníka bránit se proti útoku. Dle § 29 trestního zákoníku čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útokem na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem; obrana však nesmí být zcela zjevně nepřiměřená útoku.</p> <p>K tomu, jaká je přípustná intenzita nutné obrany, právní literatura uvádí: "obrana musí být způsobilá odvrátit útok, a proto intenzita obrany musí být samozřejmě silnější než intenzita útoku, jinak by byla neúspěšná. Obrana však nemá být zcela zjevně, přehnaně silnější, než je třeba k odvrácení útoku. Požadavky na obránce však nesmí být v tomto směru přehnané, nelze tedy po něm žádat, aby dal přednost slabšímu, ale nejistému prostředku."</p> <p>Z § 2905 občanského zákoníku vyplývá, že kdo odvrací od sebe nebo od jiného bezprostředně hrozící nebo trvajícím protiprávní útok a způsobí přitom útočnickovi újmu, není povinen k její náhradě.</p> <p>Ochranné prostředky</p> <p>V souvislosti s nutnou obranou se vyskytují úvahy o možnosti používání ochranných prostředků (typicky pepřových sprejů). Z právní úpravy nevyplývá pro zdravotníky zákaz používání omezovacích prostředků k odvrácení útoku a mohou je tak používat za stejných podmínek jako běžný občan. Zařízení by mělo mít postup pro použití prostředků upravený vnitřním předpisem.</p>
<p>6.PO.08 Doporučení</p>	<p>19) Zajistit pracovníkům efektivní cestu k přivolání pomoci.</p> <p>20) Pracovníkům oddělení, kde dochází k napadání ze strany pacientů, nabízet kurzy sebeobrany a zvládání deeskalčních technik.</p>
<p>6.PO.09 Odpovědnost v souvislosti se zdravotní péčí a léčbou bez souhlasu</p>	<p>Svobodný a informovaný souhlas pacienta s poskytováním zdravotních služeb je základní podmínkou pro jejich realizaci a poskytování péče bez souhlasu pacienta představuje významný zásah do jeho integrity, který pokud je způsoben v rozporu s právem, tak povede ke vzniku právní odpovědnosti.</p> <p><i>§ 38 odst. 3 zákona o zdravotních službách definuje: "Pacientovi lze bez jeho souhlasu poskytnout pouze neodkladnou péči, a to v případě</i></p> <p><i>a) kdy zdravotní stav neumožňuje pacientovi tento souhlas vyslovit; tím není dotčeno dříve vyslovené přání podle § 36, nebo</i></p> <p><i>b) léčby vážné duševní poruchy, pokud by v důsledku jejího neléčení došlo se vši pravděpodobností k vážnému poškození zdraví pacienta."</i></p> <p>Bez souhlasu nelze pacientovi poskytnout jakoukoliv péči, ale pouze péči neodkladnou, což je právní pojem definovaný v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách.</p> <p><i>§ 5 zákona o zdravotních službách:</i></p> <p><i>"(1) Druhy zdravotní péče podle časové naléhavosti jejího poskytnutí jsou</i></p> <p><i>a) neodkladná péče, jejímž účelem je zamezit nebo omezit vznik náhlých stavů, které bezprostředně ohrožují život nebo by mohly vést k náhlé smrti nebo vážnému ohrožení zdraví, nebo způsobují náhlou nebo intenzivní bolest nebo náhlé změny chování pacienta, který ohrožuje sebe nebo své okolí..."</i></p> <p>Pod neodkladnou péčí se řadí i přednemocniční neodkladná péče dle § 3 písm. e) zákona č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě ve znění pozdějších předpisů, čímž je umožněn transport pacientů do zdravotnického zařízení bez jejich souhlasu.</p>
<p>6.PO.09 Doporučení</p>	<p>21) Ve zdravotnické dokumentaci zaznamenávat důvody, které vedly k rozhodnutí o poskytování zdravotní péče bez souhlasu pacienta, tedy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - že se jedná o neodkladnou péči (zde je potřeba uvést, jakým náhlým stavům ohrožujícím pacienta má péče předejít) a dále buď, - že pacient nebyl schopný souhlas vyslovit (zde je potřeba tuto neschopnost blíže popsat), - nebo že pacient trpí vážnou duševní poruchou (zde je potřeba uvést, jak se porucha projevuje) a že jejím neléčením by došlo se vši pravděpodobností k vážnému poškození zdraví pacienta (zde).

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

<p>6.PO.10 Odpovědnost za věci, které si pacient donesl do psychiatrické nemocnice / léčebny</p>	<p>Z § 2945 odst. 1 občanského zákoníku a související odborné literatury vyplývá, že poskytovatel zdravotních služeb (dále jen poskytovatel) odpovídá pacientovi, který je hospitalizován v jím provozovaném zařízení, za škodu na věcech odložených na místě k tomu určenému nebo na místě, kam se tyto věci obvykle odkládají.</p> <p>Místo určené a obvyklé k odkládání věcí</p> <p>Poskytovatel zdravotních služeb nenese odpovědnost za škodu vzniklou na všech věcech, které si pacient do zařízení donese, ale pouze na věcech, které jsou odloženy na místě k tomu určeném, a pokud takové místo v zařízení není nebo je už plně využito, tak i na místě, kam se obdobné věci obvykle odkládají.</p> <p>Je tak v zájmu zařízení zřídit ve svých prostorech místa určená k odkládání věcí, pokud tak neučiní, bude jeho odpovědnost širší, než je nezbytně nutné. Pacienta je také nutné poučit o tom, jaká místa v zařízení jsou pro ukládání různých věcí určena, jinak takové určení nemůže být účinné.</p> <p>V psychiatrických nemocnicích by prostory určené pro ukládání osobních věcí měly mít podobu uzamykatelných skříněk a stolků na pokojích pacientů, což vyplývá ze zpráv veřejné ochránkyně práv.</p> <p>Většině pacientů, kterým zdravotní stav znemožňuje mít u sebe klíč od uzamykatelného prostoru, bude však vnitřní řád nebo zdravotní stav pravděpodobně zároveň znemožňovat mít u sebe i většinu obvyklých předmětů.</p> <p>Úschova namísto odložení</p> <p>V případech, že poskytovatel věc od pacienta převezme a uloží ji např. do trezoru nebo uzamčené šatny, od níž pacient nemá klíč, nejedná se již o věc odloženou, ale o věc převzatou do úschovy. Za škodu na takové věci pak poskytovatel odpovídá dle § 2944 občanského zákoníku, přičemž maximální výše škody, kterou je poskytovatel povinen kompenzovat opět není stanovena.</p> <p>Vnitřní řád však nesmí do práv pacientů zasahovat nad míru, která je nezbytně nutná zejména pro řádný chod zdravotnického zařízení a respektování práv ostatních pacientů.</p>
<p>6.PO.10 Doporučení</p>	<p>22) Poskytovat pacientům uzamykatelný prostor určený k uložení věcí, které mají pacienti v průběhu hospitalizace obvykle u sebe, a neomezovat jim přístup k těmto věcem, pokud to není odůvodněno zdravotním stavem pacienta nebo vnitřním řádem.</p> <p>23) Pacientům, jejichž zdravotní stav neumožňuje mít u sebe klíč nabízet rozšířenou možnost úschovy předmětů a umožňovat jim častý a bezpečný přístup k těmto předmětům.</p> <p>24) Nabídnout pacientům možnost učinit soupis cenných věcí, které s sebou v nemocnici mají a poučit je o různých možnostech jejich uložení.</p> <p>25) Umožnit pacientům uložení cenných a v souvislosti s hospitalizací obvykle neodkládaných předmětů do úschovy.</p>

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

<p>6.PO.11 Mlčenlivost a oznamovací povinnost</p>	<p>Odpovědnost za porušení mlčenlivosti</p> <p>Povinnost zachovávat mlčenlivost vyplývá pro poskytovatele z § 51 odst. 1 zákona o zdravotních službách a dopadá na všechny skutečnosti, o kterých se dozvěděl v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb. Z § 51 odst. 5 zákona o zdravotních službách pak vyplývá, že povinnost mlčenlivosti dopadá i na jednotlivé zdravotníky. Poskytovateli bude přičítáno porušení mlčenlivosti ze strany jeho zaměstnanců v souladu s § 2914 občanského zákoníku, bude zde však důležité, zda k porušení mlčenlivosti dojde v souvislosti s plněním pracovních úkonů.</p> <p>Porušením povinné mlčenlivosti tak budou např. i vizity za přítomnosti dalších pacientů.</p> <p>Zákon o zdravotních službách v § 51 odst. 3 a 4 stanoví, že porušením povinné mlčenlivosti není zejména předávání informací o zdravotním stavu pacienta:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nezbytných pro zajištění návaznosti poskytovaných zdravotních služeb, 2) dále informací, pro něž byl poskytovatel prokazatelně zproštěn mlčenlivosti pacientem, 3) dále informací, které poskytovatel může, či dokonce musí poskytnout bez souhlasu pacienta podle dalších zákonů, 4) a dále předávání informací soudu v rámci soudního sporu s pacientem, v rozsahu nezbytném pro ochranu práv poskytovatele. <p>Uvedené předávání informací je postupem dle zákona a nemůže proto být vnímáno jako porušení povinné mlčenlivosti.</p> <p>§ 45, písm. g) zákona o zdravotních službách stanovuje poskytovateli také předat jiným poskytovatelům zdravotních služeb nebo poskytovatelům sociálních služeb potřebné informace o zdravotním stavu pacienta nezbytné k zajištění návaznosti dalších zdravotních a sociálních služeb poskytovaných pacientovi.</p> <p>Odpovědnost za neoznámení informací v rozporu se zákonnou povinností</p> <p>V případech, kdy zákon vyžaduje předání informací zdravotníkem bez ohledu na vůli pacienta, může být vyvozena odpovědnost zdravotníka či poskytovatele, za nesplnění této povinnosti. Povinnost předávat informace nalezneme v různých zákonech, a to například:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) přímo v zákoně o zdravotních službách, kde § 45 odst. 4 písm. b) stanoví poskytovateli zdravotních služeb povinnost informovat Policii České republiky o tom, že pacient svévolně opustil zdravotnické zařízení lůžkové péče, pokud je přerušeno poskytování zdravotních služeb vážně ohroženo zdraví nebo život pacienta nebo třetích osob, 2) nebo v zákoně č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, kde je poskytovateli v § 16 odst. 2 stanovena povinnost hlásit orgánu ochrany veřejného zdraví případy infekce spojené se zdravotní péčí, jde-li o hromadný výskyt, těžké poškození zdraví nebo úmrtí pacienta, 3) nebo v zákoně č. 119/2002 Sb., o zbraních, ve znění pozdějších předpisů, kde je v § 20a odst. 2 stanovena povinnost uvědomit policii o tom, že lékař nabytí přesvědčení, že držitel zbrojního průkazu je v takovém zdravotním stavu, v němž nakládání se zbraní představuje přímé ohrožení života nebo zdraví, 4) nebo v zákoně č. 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, kde je v § 10 odst. 4 poskytovateli stanovena povinnost oznámit orgánu sociálně právní ochrany dětí, že má v péči dítě, které je z pohledu uvedeného zákona považováno za ohrožené. <p>Samostatnou povinnost oznámit informace zjištěné od pacienta zakládá § 368 trestního zákoníku, kde je popsán trestný čin neoznámení trestného činu.</p> <p>Předávání informací Policii České republiky</p> <p>Informace týkající se zdravotního stavu pacienta, na něž dopadá mlčenlivost, lze orgánům činným v trestním řízení předávat až na základě rozhodnutí soudu a pouhá žádost Policie České republiky tedy postačovat nebude.</p>
<p>6.PO.11 Doporučení</p>	<ol style="list-style-type: none"> 26) Zajistit, aby k informacím o zdravotním stavu pacienta, měly přístup pouze osoby, které se podílí na poskytování zdravotních služeb tomuto pacientovi. 27) Zhodnotit, v jakých situacích má poskytovatel nejčastěji uloženu oznamovací povinnost a stanovit vnitřním předpisem postup pro její plnění. 28) Učinit záznam o naplnění oznamovací povinnosti do zdravotnické dokumentace pacienta, kterého se oznámení týká. 29) V rámci trestního řízení předávat Policii české republiky informace o pacientovi až na základě soudního příkazu.

6.PO Právní odpovědnost psychiatrických nemocnic / léčeben

Související materiály	<p>1) Právní odpovědnost v procesu reformy péče o duševní zdraví, Mgr. et Mgr. Matěj Stříteský</p> <p>2) Předpisy:</p> <ul style="list-style-type: none">- Úmluva Rady Evropy o ochraně lidských práva a základních svobod.- Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením.- Zákon č. 292/2013 o zvláštních řízeních soudních ve znění pozdějších předpisů.- Zákon č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.- Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů.- Zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě ve znění pozdějších předpisů.- Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů.- Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.- Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.- Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské a justiční stráž Čské republiky, ve znění pozdějších předpisů.- Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem, ve znění pozdější předpisů.- Vyhláška č. 89/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů.
-----------------------	---